

[K. J. Mortensen]

udvalget, der har udarbejdet betænkningen, går imod, nemlig at man går ind for en opdeling i ganske små kommuner. Det vil betyde, at de folkevalgte kender hver enkelt borger. Det kender vi fra de ganske små kommuner før 1970, men vi gennemførte i 1970 en kommunalreform, hvor vi skabte de større kommuner, fordi det viste sig, at de små kommuner ikke var i stand til at løse en lang række opgaver, og skulle de løse dem, ville det blive en så kostbar affære, at det ville være umuligt for skatteborgerne at betale det.

Det vil derfor være forkert igen at opdele kommunerne i småkommuner. De vil hverken planlægningsmæssigt eller økonomisk have mulighed for at klare de opgaver, som er pålagt dem og fremover vil blive pålagt dem. Problemet kan derfor bedst løses ved, at kommunalbestyrelser har så nær en forbindelse med de partiorganisationer og grupper, som opstiller og vælger dem, som vel muligt, og, som jeg har nævnt tidligere, ved at man udvikler brugen af nævn, kommissioner osv., nedsat af kommunalbestyrelserne, og også i et vist omfang forbrugergupper.

Den decentralisering, der gennem de senere år er sket gennem en overførsel af opgaver til kommuner og amtskommuner, er jo også en udvikling af nærdemokratiet, det må vi huske på. Afstanden mellem borgerne og de besluttende myndigheder bliver mindre, når det lægges ud til kommunerne, for det er ret indlysende, at de folkevalgte i kommunerne har et nærmere tilhørsforhold til borgerne end de folkevalgte på Christiansborg, simpelt hen fordi der er flere folkevalgte i kommunerne pr. persongruppe, end der er her på Christiansborg.

Som jeg startede med at sige: demokrati lader sig ikke indslutte i en formel, det er en livsform. Det er mit håb, at vi stadig kan være åbne for at bidrage til udvikling af denne livsform. Jeg mener, at der stadig væk er store muligheder. Det drejer sig bare om, at vi løser problemerne, efterhånden som de dukker op, og ikke foretager os noget ganske uovervejede.

Thorndahl (FP):

Nærdemokrati, borgermedindflydelse, samspillet mellem borgere og myndigheder har været emner, der i høj grad har præget

og præger den aktuelle debat. Indenrigsministerens redegørelse om kommunalt nærdemokrati er derfor en velkommen lejlighed til at diskutere et meget betydningsfuldt, men også et ret vanskeligt og egentlig ret diffust emne.

Redegørelsen behandler det kommunale nærdemokrati, og man kunne vel spørge sig selv, om det i det hele taget er nødvendigt at lægte betegnelsen »kommunal« på nærdemokratiet, for det er vel vanskeligt at forestille sig et statsligt nærdemokrati.

Indenrigsministeren henviser i sin redegørelse til en række lovforslag, som fremskridtspartiet har fremsat for at styrke nærdemokratiet. Det er en række lovforslag, der viser, hvor optaget fremskridtspartiet er af at sikre borgernes muligheder over for myndighederne og herigennem styrke nærdemokratiet. Bortset fra vort forslag om ørepræsentation er ministeren i sin redegørelse temmelig afvisende over for vore synspunkter. På den anden side er ministeren fair over for vore lovforslag, som er refereret og kommenteret på en redelig måde, og det vil jeg gerne sige ministeren tak for.

Generelt vil jeg takke for ministerens redegørelse, som efter min opfattelse giver en udmærket oversigt over forholdene, som de er i dag, og som også peger på visse muligheder fremover. Jeg kan også følge ministeren i en vis betænkelighed over for en omfattende, generel lovgivning inden for nærdemokratiet.

Jeg har en enkelt direkte bemærkning til redegørelsen. I redegørelsens slutning siger ministeren bl. a.:

»Vort kommunale selvstyre hviler på et repræsentativt demokrati og dermed en erkendelse af, at det ikke er praktisk muligt at have alle beboere med til at træffe beslutninger. Som kompensation herfor er det i lovgivningen sikret, at den valgte repræsentation har en meget høj grad af overensstemmelse med de repræsenteredes anskuelser. Dette krav om repræsentativitet sætter visse grænser for, hvorledes man kan inddrage befolkningen i kommunens styrelse.«

Jeg kan være helt enig med ministeren i disse betragtninger og skal i den anledning udtrykke ønsket om, at de kommunale råd også ved nedsættelse af diverse udvalg er i overensstemmelse med den holdning, ministeren her tilkendegiver. Det virker, som om der i en række tilfælde foretages nogle manøvrer for netop at begrænse repræsentativi-